

For Overtrædelser af nærværende Lov eller af de i Medfør af samme trufne Bestemmelser finder Straffebestemmelserne i Lov af 16. November 1914, jfr. Lov af 7. December 1917, Anvendelse.

§ 5.

Nærværende Lov træder straks i Kraft.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til Forslaget.

I en Række af de af Underudvalget afholdte Møder har der været Enighed om, at Bedømmelsen af Landets Tilførsler af Korn og Foderstoffer i det kommende Høstaar var behæftet med saa stor Usikkerhed, at det indtil videre maatte anses for umuligt at afgøre, hvorvidt der overhovedet forelaa Nødvendighed for en Kornlov med de dertil hørende ret indgribende Tvangsforanstaltninger. I et Møde den 30. April skitserede dog to af Underudvalgets Medlemmer (d'Hrr. N. Frederiksen og Holdgaard) et Forslag til Kornlov for Høstaaret 1919—20, hvilket Forslag ved et den 21. Maj afholdt Møde skriftlig udformet har været forelagt Underudvalget til Drøftelse. Dette Forslag forekommer os imidlertid paa afgørende Punkter at give Anledning til store Betæneligheder, og vi skal herom tillade os at anføre følgende:

Forslaget bygger paa Afleveringspligt efter Ligning paa Jordværdi. Dette Ligningsgrundlag har som ofte tidligere paavist virket i høj Grad vilkaarligt og uretfærdigt i Fordelingen af Afleveringspligten saavel mellem Landets forskellige Egne som ogsaa inden for den enkelte Egn mellem Jordbrugerne indbyrdes. Den for indeværende Aar foretagne Revision af Jordværdien har ikke formaaet at fjerne Misforholdet mellem Værdiansættelsen og kornproducerende Evne, og en fortsat Anvendelse af et saa groft Ligningsprincip med de for Jordbrugerne iøjnefaldende Fejl og Uligheder rummer en Fare med Hensyn til selve Afleveringens Gennemførlighed. Allerede i Aar, da Nødvendigheden af tvungen Aflevering dog har været indlysende, har denne Vanskelighed kunnet spores, og det ligger i Sagens Natur, at Modviljen mod den ulige Fordeling af Leveringspligten meget stærkt vil forøges i et Aar, hvor den tvungne Aflevering ikke i samme Grad fremtræder som en absolut Nødvendighed. For saa vidt som det maatte vise sig nødvendigt helt eller delvis at lægge Beslag paa Hjemmeavlen af Hvede og Rug, maa det derfor anses for en ikke blot retfærdigere, men ogsaa lettere gennemførlig Fremgangsmaade at give Hvede- og Rugavlerne Ret til omkostningsfri Ombytning med indført Majs eller andet Foderkorn.

En saadan Ordning forudsætter ganske vist, at der i Løbet af Høstaaret tilføres Landet saa store Mængder af Foderkorn eller af Hvede, at de i det mindste helt modsvarer det Forbrug, der ligger uden for Landbruget; men efter de for Øjeblikket foreliggende Oplysninger synes en Tilførsel af det omhandlede Omfang at ligge inden for Mulighedens, men ogsaa Sandsynlighedens Grænse, og de i saa Henseende meget gode Udsigter vil i høj Grad yderligere forbedres hvis der ved en snarlig endelig Afslutning paa Krigssituationen opnaas Frigivelse af den betydelige Tonnagemængde, som for Tidon er bundet til Fragtfart for de allierede Vestmagter. Skulde desuagtet — skønt der i Øjeblikket ikke er Grund til at tvivle derom — selve Kornimporten ikke opnaas det ovenfor nævnte Omfang, vil en Tillægsbestemmelse med fortrinsvis Adgang til Ombytning af Rug og Hvede med Oliekagernes Merværdi, fuldt ud kunne sikre den her skitserede Ordningens Gennemførlighed.

Samtidig med, at det af Husmandsforeningernes Repræsentanter stillede Forslag fastholder det hidtil anvendte Ligningsgrundlag, er ogsaa de for indeværende Høstaar lovfæstede Priser opretholdt. Rent bortset fra, at der saaledes ikke — som det dog ellers ved Prisregulering for andre Erhverv er Tilfældet — er taget noget som helst Hensyn til Produktionsomkostningerne, idet disse i Løbet af det sidste Aar er undergaaet en iøjnefaldende, meget betydelig Stigning (Kunstgødning, Arbejdsværdi, Inventar o. s. v.) saa bør den Omstændighed, at det danske Landbrug efter hele sit Anlæg ikke er kornselgende, men i Virkeligheden i høj Grad kornforbrugende, advare